

Εγκαίνια τριήμερων εκδηλώσεων των
«ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΩΝ» στο Μουσείο της Ακρόπολης

**Χαιρετισμός Προέδρου Μουσείου της Ακρόπολης,
κ. Δημήτρη Παντερμαλή**

Αθήνα, 24 Μαΐου 2013

«Είχα ο ίδιος την τιμή να ανασκάψω ένα «ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΟ» τέτοιο, ασχολήθηκα στον αρχαιολογικό χώρο με τα ιερά της Δήμητρας, το πράγμα πάει πιο πέρα, όχι ότι μερικοί χώροι έχουν «ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑ» έχουν ιερά Δήμητρας, δεν υπάρχει ελληνικό ιερό το οποίο δεν έχει ιερό Δήμητρας και σε πάρα πολλές περιπτώσεις η ελληνικότητα, ίσως κάποιας αμφισβητούμενης περιοχής πιστοποιείται με την παρουσία του ιερού της Δήμητρας και να πω ακόμη ότι η λατρεία της Δήμητρας ήταν η πιο μυστηριακή λατρεία των αρχαίων.

Οι αρχαίοι είχαν μια θρησκεία πάρα πολύ ανοιχτή, οι Θεοί ήταν σαν τους άλλους ανθρώπους, ζούσαν, μεταμορφώνονταν και παρουσιάζονταν ανάμεσα στους ανθρώπους, το φαινόμενο όμως της φύσης η οποία ζωντάνευε έφτανε σε μια κορύφωση και χάνονταν, τους δημιουργούσε ένα περίεργο αίσθημα χαράς και ανασφάλειας μαζί. Γιατί κάθε θάνατος μετά αναμένει και ανάσταση για να μπορεί να συνεχίζει η ζωή. Αυτό ήταν το ένα.

Το δεύτερο ήταν ότι αυτή η ίδια η γη παρείχε τους καρπούς από τους οποίους ζούσαν και θεωρώ μολονότι στην αρχή είχα κάποια επιφύλαξη αν αυτό είναι συμβατό με του Μουσείο της Ακρόπολης γιατί προσπαθούμε εδώ όσο είναι δυνατό το Μουσείο να το περιορίσουμε στο θέμα του, είναι τόσο μεγάλο το θέμα της κλασικής Αθήνας της αρχαϊκής Αθήνας, που δύσκολα χωράει κι άλλα παρεμφερή ή αλλότρια θέματα.

Αλλά το θέμα της γεωργίας είναι εξαιρετικά σημαντικό διότι συνδέεται με τον τόπο και ο τόπος είναι το ίδιο με τα μνημεία. Τα μνημεία αυτά ξεπετάχτηκαν μέσα από αυτόν τόπο, από τον οποίο βγαίνουν όλα αυτά: οι ελιές, το αμπέλι, τα σιτηρά, είναι ο ίδιος ο τόπος και εγώ ανήκω σε αυτούς που πιστεύουν ότι πραγματικά υπάρχει μια στενή σχέση των ανθρώπων με τον τόπο που ζουν και δεν πιστεύω ότι οι θεωρίες περί του συνδέσμου της αρχαιότητας μέσω της δύσης είναι αυτές που προκαθόρισαν την τύχη της Ελλάδας, όταν βρεθεί κανείς στη φύση, όταν βρεθεί κανείς έξω στο ύπαιθρο, όταν μιλήσει με τους χωρικούς καταλαβαίνει σε πάρα πολλές περιπτώσεις

-και αυτό ισχύει ιδιαίτερα για μας τους αρχαιολόγους που σκάβουμε σε χωριά στην επαρχία- πόσο στενά δεμένοι είναι με τη γη και πόσο πράγματα που εμείς στις πόλεις τα έχουμε χάσει, αυτοί τα διατηρούν. Μεταμορφωμένα, με άλλο τρόπο παρουσιασμένα ωστόσο ο τόπος δείχνει τη σύνδεση του πολιτισμού μέσα στους αιώνες.

Είναι λοιπόν και ο ίδιος ο τόπος μνημείο και αυτά που προέρχονται από τον τόπο είναι ιστορία. Γι' αυτό είναι καλοδεχούμενη η έκθεση και χαίρομαι πάρα πολύ που υπάρχει αυτή η συνεργασία.

Να είστε καλά και καλή επιτυχία».